

Lo Kauppi

Törs vi verkligen?

FÖR MÅNGA ÅR SEDAN spelade jag i *Jösses flickor – Återkomsten* på Stockholms stadsteater. Det var fullsatt varje kväll och de äldre kvinnorna i publiken satt tårögda och sjöng med i *Kan vi? Vill vi? Törs vi?* Vi som då tillhörde den yngre generationen skrattade lite, för det är väl klart att vi törs! Jag spelade en ung feminist som skrek "Äntligen har torskarna kriminaliserats!" och möttes av applåder.

EN KVÄLL EFTER föreställningen smygkör en bil upp bredvid mig. Mannen lutar sig över passagerarsätet och kallar på min uppmärksamhet för sexköp. Adrenalinet rusar till. Jag blänger hotfullt mot honom och säger "Va fan tror du?!" I handen råkar jag hålla en sportflaska med vatten så jag sprutar en lång stråle över hans framruta och tänker att det är väl själva fan. Här har man spelat en fem timmar lång feministisk föreställning och alla verkar överens om att kvinnor och män ska ha samma rättigheter. Sedan kommer verkligheten.

Mitt tydliga avvisande skrämmer honom inte, i stället tvärnitar han, slänger sig ut och drämmer igen bildörren. Med stålgrått hår och lika bred som lång ångar han emot mig vrålandes att jag minsann ska rengöra hans bil. Det känns plötsligt så ensamt vid Brunkebergstorg i den mörka vinternatten. Jag ser några personer en bit bort, skriker på hjälp och springer allt vad jag kan. Till min förtvivlan tittar sällskapet bort samtidigt som jag känner ett slag mot ryggen och ramlar ner i asfalten. Nu är jag inte förbannad

”
Ändå börjar det värsta efteråt.

längre – utan livrädd. När jag till råga på allt inser att sceningången är låst och receptionen stängd är det som om allt går i slow motion. Torsken ska precis slita tag i mig på nytt när två medskådespelerskor öppnar inifrån. Vi får igen dörren med gubben frustande utanför.

Det är inte första gången gubbar försökt köpa sex av mig. De flesta unga tjejer har nog varit med om det någon gång, men det är första gången jag blivit fysiskt attackerad när jag sagt nej. Det är inte roligt, ändå börjar det värsta efteråt.

ETT: Jag får höra att två ordningsvakter sett hur mannen slängde mig i backen och sedan pratat med honom, men inte skrivit ner hans registreringsnummer.

TVÅ: När jag berättar för kvinnan i teaterreceptionen svarar hon att jag borde tänka på att det inte är så bra att gå därifrån ensam.

TRE: En äldre manlig kollega säger att det inte är så konstigt ändå, eftersom jag faktiskt skadade mannens bil och påminner om att jag varit i slagsmål förut.

Mållös insåg jag att verkligheten alltid överträffar dikten – och jag skrattade inte längre åt *Kan vi? Vill vi? Törs vi?* ■

LO KAUPPI är skådespelare, regissör och författare.

ja!

BOK

Ali Esbati

Läs eller lyssna på Ali Esbatis *Man kan fly en galning men inte gömma sig för ett samhälle: 10 år efter Utøya*. Ali är en överlevare som valt att berätta och som dessutom har kunskapen att sätta terroristdådet i ett samhällsligt perspektiv. Viktigaste boken just nu!